

Stilte van *Babette Gommers*

Tussen de lego, stiften zonder dop, loopfietsjes
vind ik haar soms –
achter een deur die even dichtvalt,
in het zachte zuchten van slaap.

Stilte is schaars
met die jongens vol morgen
en ik,
vol gisteren.

Maar als stilte komt,
komt ze niet leeg
of bang,
maar vol.

Vol handen die droegen en voelden,
een stem die wist.
Blikken die zeiden:
ik zie u graag.

Na haar dood viel de stilte
als een mantel om me heen.
Niet koud, maar warm van alles wat ze was,
en alles wat ze betekende

Dus zoek ik haar
in het kleine zwijgen
dat soms tussen
mijn alledaags lawaai past